

Provodov, Štípa 1. května 2010

Provodov není místo převratně starodávné, ani se nehonosí velikou chrámovou stavbou a přesto patří kostel Panny Marie Sněžné k nejznámějším moravským poutním místům. Jako většina poutních míst je i toto spojeno se zázrakem, který se tu měl stát v 18. století. Paní mlynářová Anna Vlastovicová, která trpěla oční chorobou, měla jedné noci sen. V něm spatřila místní studánku s pramenem vody. Poté co místo vyhledala a vodou se omývala, oči se jí uzdravily. Když voda ze studánky později uzdravila i hraběte Serenyiho, dal tento majitel luhačovického panství nad pramenem v roce 1735 vystavět kapličku Panny Marie Sněžné. Poutní kostelík má prostý a jednoduchý interiér, ve kterém vyniká nad oltářem zavěšený milostný obraz Panny Marie. Způsob, jakým je na něm Madona vyobrazena, je v našich zemích ojedinělý. Madona na něm totiž kojí malého Ježíše, což je motiv známý z byzantského starověku, ale později prakticky nevidaný.

Název obce Štípa je odvozen od slovesa ščípati, proto se v literatuře 16. stol. setkáváme se

Ščípou a teprve v době obrozenecké se ustálil název Štípa. Kostel Narození Panny Marie ve Štípe patří k největším chrámům v olomoucké arcidiecézi. Tuto velkolepou stavbu započal Albrecht z Valdštejna již v roce 1615. Třicetiletá válka přinutila Valdštejna panství prodat a původně budovaný kostel s kartuziánským klášterem vybudovat ve Valdicích u Jičina (od roku 1857 objekt upraven jako státní věznice). Další budování ve Štípe, kdy se nedostavěný objekt bez klenby tyčil k obloze celých 124 let pokračovalo až v roce 1743 kdy ovdovělá hraběnka z Rottalů věnovala 2000 zlatých na rozšíření starého kostelíka. Finanční odkaz byl

věnován na dostavbu rozestavěného kostela. Milostná socha Panny Marie Štípské je snad třetí nejstarší na Moravě (po Panně Marii Tuřanské a Panně Marii Žarošické). Na obrázku vidíme štít umístěný na kůrovém zábradlí. Latinský název v modrém poli zní: AVE MA^rIA sanCta DE^I parens COELIQ^Ue regINA (Zdravas Maria, svatá Boží Rodičko a nebes královno). Správně seřazená velká písmena tohoto latinského pozdravu uvedena na štítu v sobě skrývají letopočet přenesení milostné sochy Panny Marie Štípské ze starého kostela do kostela nynějšího. Krásu poutního kostela umocňuje křížová cesta s řezbářskými rámy podle slohu kostela. Ve farních kronikách je popsána řada zázračných uzdravení, jednu nalezneme též nad vchodem do sakristie.

Společnou návštěvou poutního místa v Roce kněží chceme poděkovat za všechny kněze, kteří působili a působí v naší farnosti. Zvláštní vzpomínku věnujeme stému výročí narození nejdéle působícího kaplana v naší republice - profesora náboženství pátera Josefa Honzírka. Do naší farnosti přišel v roce 1944 a zde také v roce 1997 zemřel.